

Røde Garde

Organ for SUF(m-l)



Nr. 6 - 1971

Pris kr. 0,50

Streiken på ØYSTESE



Barneskolen tok fri da gymnasiastene streiket for å kunne gi dem sin støtte i kampen.

Elevane ved Øystese realskule og gymnas har gått i brodden i kampen for fleire nynorske lærebøker i skulen. Dei vedtok på felles allmannamøte med lærarane å gå til ein ein-times streik i protest mot statens lærebokpolitikk.

Soga er stutt denne: Dei elevane som nyttar nynorsk i skulen har mest ingen lærebøker på sitt eige mål. Av alle gymnaslærebøkene – utanom norskfaget – er berre 17 % på nynorsk. Staten løyver berre 200 000 i året til nynorske lærebøker. Såleis har dei elevane som nyttar nynorsk valet mellom bøker på bokmål eller nynorskbøker som korkje fagleg eller pedagogisk held mål. Alt i vår vart det skrive protestar til departementet og ein byrja forma ut krava. I haust tok så elevane og lærarar skeia i ei anna hand. Etter grundigt ordskifte i alle klassar kalla dei saman til allmannamøte, valde ei aksjonsnemnd, og vedtok streik i protest mot statens politikk. »Dette var ein skiljestein i kampen for rettferd», konkluderte ein av lektorane.

Elevane og lærarar gjekk såleis til det steget å ta opp streikevåpenet for å presse staten til å endre politikken. Dei kravde ei 10-dobling av løyvingane, dei kravde jamstilling mellom målføra.

Einskapsen mellom lærarar og elevane som ein fekk på Øystese kom ikkje dettande ned frå himmelen. Det vart arbeid målretta og lenge før streiken vart eit faktum. Ei aksjonsnemnd vart nedsett med ein frå kvar klasse og ein lærar. I denne aksjonsnemnda låg senteret for streiken og for propagandaen.

No – etter at streiken har vore og markert den store einskapsen blant lærarar og elevane på denne saka – er det nett denne nemnda som arbeider vidare med å spreie opplysningar til andre skular. Aksjonsnemnda har fått støtte frå mange hald, og den arbeider no på spreng for å utvide aksjonen. For som dei sjølv seir det: »Ein storstreik kan ikkje utelukkast dersom statsbudsjettet synes liten auke i løyvingane».

KAMP FOR LÆREBØKER

Skolebøkene har stått i sentrum for kampen på skolene i høst. Øystese gymnas gikk i brodden for det rettmessige krav: å få bøker på nynorsk. Denne aksjonen sprer seg over hele Vestlandet. Det ble straks sympatiststreik på Voss og underskriftskampanjene viser overalt 100 % oppslutning. Elevene ved Ringve, Ski og Bjørkelangen reformgymnas har streiket for full kompensasjon for kjøp av lærebøker. Det er ikke bare nynorsk-elevne og elevene ved reformgymnasene som har problemer med lærebøkene. Elever ved alle gymnas må kjøpe skrivemateriell sjøl. Ofte må de kjøpe alle bøkene sjøl, iallfall oppgavesamlinger og øvelsesbøker. Skolebøker er veldig dyre. Hvorfor? Jo, fordi de private forlagenes profitt må holdes oppe selv om opplagene er små! At dette skaper økonomiske problemer for elevene og deres foreldre spiller mindre rolle! Vi marxist-leninister mener det er et rettmessig krav at alle gymnasiaster og yrkesskoleelever må ha full kompensasjon for kjøp av lærebøker. Vi oppnår ingenting hvis vi ikke kjemper. Derfor følg Øystese og Ringves eksempel: ta kampen opp på din skole.



Lærere og elever i enhetlig kampfront mot statens lærebokpolitikk overfor de grupper som har nynorsk som morsmål.

STØTT

AUSTAD-ARBEIDERNE!

17. september gikk arbeiderne ved Austad trelastlager ved Tromsø til streik. De krever at lønna skal heves fra 11,50 til 13,50 pr. time og skikkelige sanitære forhold ved bedriften. Storborgerskapet, NAF og LO-ledelsen har samlet seg mot arbeiderne. De har gjort streiken til en politisk streik, og håper gjennom å knuse denne streiken, å knuse alle arbeideres rett til å streike. Politiet har blitt satt inn mot streikevaktene, de har blitt truet med oppsigelse, streikebrytere har blitt forsøkt satt inn, de er stenvet for arbeidsretten, alle slags knep for å splitte arbeiderne har blitt satt i gang.

Austad-arbeiderne står samlet om sine rettferdige krav, og de har stor støtte blant befolkningen. Vi ungdommer kan også hjelpe dem og støtte dem i denne kampen. Vi kan sende penger til dem, mye eller lite, vi kan sende støtteselsjoner fra klasser eller fra hele skoler. Med en slik støtte fra alle grupper kan ikke storborgerskapet lykkes i å isolere de streikende for lettere å knuse streiken.

**FULL STØTTE TIL AUSTAD-ARBEIDERNE!
START STØTTEARBEIDET DER DU ER NÅ!**

Penger og støtteerklæringer sendes til: Streikekomiteen, c/o Inge Johansen, Tomasjord, 9020 Tromsødal.

GROV UTNYTTING AV YRKESKOLEELEVER

Da yrkesskolen i Sandnessjøen er det også stor arbeids-sjøen begynte etter ferien, ledighet, men det ble vel måtte elevene på jern og regnet ut at det var billigere å bruke elevene.

Alle de 20 elevene det dreier seg om har skrevet under et brev til kommunen der de krever 300 kroner i kompensasjon. Blir det ikke innfridd, truer de med streik.

Dette er bare et eksempel på hvordan yrkesskoleelever kan bli misbrukt for å spare penger. Vi vet at for læringer er situasjonen likedan. Det kan ramses opp utallige eksempler på at læringer blir satt til arbeid de ikke skal ha, blir satt til »faglært arbeid» for læringslønn, osv.

I seinere numre kommer vi til å ta opp disse forholdene mer enn vi har gjort til nå.

Røde Garde



LEDER:



Aksjoner på statsbudsjettet

Kampen på skolene er begynt. Elevene ved 5 gymnas har allerede streiket, lærerskoleelevene på Nesna er i husleiestreik. Alle disse aksjonene retter seg mot den økonomiske politikken som staten og de kommunale myndighetene fører. Å drive skoler er dyrt, drive forsøk ennå dyrere, lærebøker er kostbare. Tar våre myndigheter konsekvensen av dette? Nei, elevene og deres foreldre må betale. Skoler blir lagt ned, elevene må kjøpe lærebøker sjøl, låne- og stipendmuligheter er altfor dårlige. Mulighet til å få seg en utdannelse blir stengt for mange, spesielt for ungdom i utkantstrøk. De som får en utdannelse må for det meste slite med dårlig økonomi mens de utdanner seg.

I disse dager blir statsbudsjettet lagt fram. Summene til skoleverket vil nok øke ganske mye. Men vil økningen komme lærere og elever direkte til gode? Vil økningen være tilstrekkelig? Ut fra all tidligere erfaring tror vi ikke at vi kan vente oss det fra den kanten. Vi kommer nok til å få nok et år hvor problemene og vanskene vil bli store for både elever og lærere. Det er kun en ting som kan bedre situasjonen for elevene og det er at de sjøl tar kampen opp som bl. a. Øystese og Ringve-elevene har gjort. Vi mener at elever over hele landet gjennom felles aksjoner, streiker og demonstrasjoner må vise sin motstand mot statens økonomiske politikk når skolebudsjettet blir diskutert i Stortinget. Vi får ikke økte bevilgninger ved å sitte rolig og klage vår nød. Vi kan bare få det ved å skape et voldsomt politisk press fra en samlet elevmasse. Norges Elev- og Studentmøllag har planlagt en aksjon. Andre organisasjoner bør gjøre det samme! Vi skal vise myndighetene at det er slutt med de dager da de kunne sitte i fred og ro og bestemme over elever og lærere som de selv ville!

Fram for en felles aksjonsdag mot statsbudsjettet!

Reis den lokale kampen!

Krev økte lån og stipend!

Full kompensasjon for kjøp av lærebøker!

Stopp nedleggelse av skoler!

TIL KAMP MOT STATENS ØKONOMISKE POLITIKK!

NB: Normerte prøver

I vår ble det som vi alle vet, kjempet mot normerte prøver. Kampene og boikotten var konsentrert i Oslo og enkelte steder utenfor Oslo, som f. eks. Moss. Kampen i Oslo vant vi, normerte prøver ble stoppet. Oslo bystyre vedtok, som et resultat av elevenes kamp, å gjøre prøvene frivillige. Dette er bra – men betyr det at vi skal slippe å slå om de normerte prøvene er vunnet for alltid?

Vi må huske på et par ting. Det har ikke vært aktive kamper på andre steder i landet enn på Østlandet og i Svolvær – myndighetene vil sikkert prøve seg på å kjøre ut prøvene i andre deler av landet. Ut fra det vi kjenner til saken, pleier

9-klassen å være først ute med normerte prøver om høsten, i fjor fikk de prøvene i november. Vær forberedt på kamp, undersøk planene, kampen mot normerte prøver må føres fra landsdel til landsdel!

Oslo-elevene skal heller ikke være så sikre på seieren. Vi vet at det sitter folk rundt om på kontorer og jobber på spreg for å utarbeide nye prøver. Et skolestyrevedtatt skal vi ikke stole på. Det kan lett settes til side eller nytt vedtak kan fattes.

Derfor: vær på vakt! Skulle myndighetene eller den enkelte skoleledelse forsøke seg – svar med kraftig boikott!

FOREN ALLE SOM LAR SEG FORENE!

Minerva, organ for Den Konservative Studentforening (DKSF) i Oslo, spådde i mai i år at Faglig Studentfront (FSF) ved Universitetet i Oslo, ville forsvinne. Vi vil hevde at FSF på ingen måte har utspilt sin rolle, men DKSF håper selvsagt at FSF skal nedlegges, og det må de jo ha lov til.

Det siste året har FSF hatt en viss tilbakegang, har mistet mye av sin slagkraft i forhold til tidligere. I fronten foregår det nå grundige diskusjoner på hva som er gjort feil og hvordan fronten kan styrkes.

Stadige politiske diskusjoner.

FSF ble til i kampen mot Ottosen

komiteen (lik Steen- og Gjelsvik-komiteen). I begynnelsen spraket fronten mye i sin politiske praksis, man forsøkte å slå tilbake framstøt på mange forskjellige områder. FSF var ny og i forhold til fienden var vi svake. For å bekjempe hovedframstøtet mot våre interesser, Ottosen-komiteen, måtte vi derfor samle kreftene. Gjennom kraftige sentrale aksjoner klarte vi å slå tilbake Ottosen-komiteen i den form den da hadde. Politikken aktet imidlertid ikke staten å gi opp, den ble senere satt fram i komite-innstillinger på hvert enkelt institutt. Når vi da ikke fortsatte med slike diskusjoner lik den som førte til at vi klarte å samle kreftene til kamp mot det sentrale hovedframstøtet, førte dette til at fronten etter hvert spredte kreftene igjen på mange forskjellige saker. Det ble

STREIKEN PÅ RI

I 1969 ble det i bystyret i Trondheim vedtatt at elever ved gymnas og yrkesskoler skulle betale lærebøker sjøl, mot en kompensasjon på kr. 90 pr. år for gymnas, kr. 70 for yrkesskole. »Pedagogiske hensyn» ble lagt til grunn for vedtaket. Tar en for seg bokutgiftene i videregående skoler, blir dette for mange familier en merkbar ekstrabelasting på budsjettet. Vanlige folk er nødt til å se i pengepungen før de sender barna sine på gymnas. Dette står grelt i motstrid til partienes prat om at alle har like muligheter for utdanning.

Ved Ringve reformgymnas driver staten forsøksvirksomhet. Dette medfører betydelige merutgifter for elevene – vi bruker spesielle lærebøker som kommer i små opplag, revideres hvert år, og derfor vanskelig kan selges videre. Dessuten er undervisningen i en del fag lagt opp slik at det kreves en god del

tilleggs litteratur.

Førrige vinter nektet Ringve-elever å finansiere statens forsøksvirksomhet gjennom dyre bokkjøp, og la fram et krav til staten om 250 kroner i kompensasjon for merutgiftene ved å gå på reformgymnas. Disse 250 kronene skulle dekke de to første åra på skolen, og ble

lagt fram på grunnlag av forsøksinspektørens utregninger. Først da vi gikk til boikott av lærebokinnkjøp, fikk vi svar fra departementet, og tilbudet deres lød på 150 kroner.

Vårt krav var et absolutt minstekrav. Derfor gikk vi til ny boikott fra skolens begynnelse i år. Med boikotten i ryggen fikk 2 representanter fra Ringve, sammen med utsendinger fra 7 andre



Lærebøker i Albania

Mange norske skoleelever må kjøpe lærebøker selv. Ofte er bøkene som brukes foreldet. Lærebøkene er dessuten gjennomsyret av borgerlig ideologi, borgerskapet blir forherliget, mens det blir rakkert ned på folkets kamp.

Hvordan løser de problemene med lærebøker i Folkets Albania? Bøkene på alle trinn, folkeskole, gymnas og universitet er gratis. Hvorfor? Jo, fordi elevenes og folkets interesser alltid blir satt høyest. Det fins dessuten heller ingen private forlag som bestemmer hvilke bøker som skal gis ut og hvor mye de skal koste.

Lærebøkene blir stadig revidert, slik at bøkene til enhver tid kan fortelle om virkeligheten slik den er, ikke slik den var.

Hvem reviderer lærebøkene? Det er ikke eksperter i lærebokskrivning som sitter for seg selv i lange tider og pønsker ting ut, nei det er elevene og lærerne

sammen som reviderer lærebøkene.

I norske skoler får elevene omtrent bare kunnskaper gjennom å pugge og lese. Ofte blir det til at en glemmer alt en har lært når en slutter skolen. Er det slik i Albania? Nei, skillet mellom teori og praksis blir på alle måter forsøkt brutt ned. Eksempel: I historie har de om kampen mot fascistene, skoleelevene drar så ut fra skolen, besøker steder hvor det foregikk kamper, og folk på stedet som sjøl var med og kjempet forteller om sine erfaringer. Slik blir stoffet levende for elevene, og mye mer meningsfullt. Samtidig bruker de f. eks. formingstidene til å lage et eller annet til minne om kampen mot fascistene.

Hva gjennomsyrer lærebøkene? Blir det rakkert ned på folkets kamp? Blir kapitalen forherliget? Blir lærebøkene en forvrengt framstilling av virkeligheten? Nei! Undertrykkelse og utbytting blir fordømt. Folkets rett til å gjøre opprør blir slått fast. Bøkene framstiller verden som den er. Prinsippet om å TJENE FOLKET gjennomsyrer alt.

Slik er det under sosialismen!

NESNA: HUSLEIESTREIK

Elevene ved Nesna lærerskole har gått til husleiestreik. I fjor økte leiene ved Nesna Elevheim fra 140 kroner pr. måned til 160 for hybler, fra 240 til 260 for familieleiligheter på grunn av en feil i tidligere regnskap. På lærerskolekjøkenet har prisene steget med 30 % i løpet av det siste året. Og så, på toppen av dette, kom enda en husleieøkning nå i september. Leien ble hevet med enda 10 kroner for begge typer boliger.

De stadig økende prisene som ikke på noen måte har blitt kompensert med høyere lån og stipend, har lenge vakt misnøye blant elevene. Den siste husleieøkningen var dråpen som fikk det til å flyte over, elevene gikk til husleiestreik.

På et møte 15/9 ble det vedtatt en resolusjon med krav til kommunen om at leiene skulle settes ned til det de var i fjor. Det ble vedtatt å gå til streik inntil kravet ble innfridd. Over 90 % av de 150 elevene streiker!

Nesna-elevene kan lære av de erfaringene som de husleiestreikende studentene i Oslo fikk i vår, både de gode og de dårlige erfaringene. Dette, sammen med den store oppslutningen, gjør at Nesna-elevene har alle muligheter til å føre streiken fram til seier.

Røde Garde oppfordrer alle til å støtte opp om streiken Nesna-elevene fører.

FULL STØTTE TIL NESNA-ELEVENES HUSLEIESTREIK!

studentene er enige i de sakene FSF reiser, men de kan ha forskjellige begrunnelser for å være enige, forståelsen av hvem fienden er kan ikke tvinges på dem på forhånd. Dette er noe som må utvikles under kampen, og bare virkeligheten og aktivistenes innsats vil bevise for det store flertall av studentene at FSF's politiske linje er riktig.

Skoleelevene gjennomførte 12. mars store aksjoner mot normerte prøver, på et anti-kapitalistisk grunnlag. Angrepene framover blir fler og hardere! Vi trenger flest mulig med i kampen mot framstøtene!

FOREN ALLE KREFTER SOM LAR SEG FORENE!

TVIN

VILJE TIL FRED

1. juli i år la Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR) fram et 7-punktsforslag for fred ved forhandlingene i Paris. På nytt stadfestet PRR sin vilje til fred. Hovedkravet til Nixon er at USAs regjering må respektere Sør-Vietnams folks rett til å bestemme i sitt eget land, og trekke tilbake støtte til landsforræderen Thieu. Nixon-regjeringens reaksjon var lunken: »...der var noen positive såvel som helt uakseptable aspekter». Men grunnlaget for Nixons uthaling av den endelige avgjørelsen forsvinner nå raskt. Den sterkt tiltakende økonomiske krisa og den sterke opinionen i USA og resten av verden rettet mot USAs imperialistiske politikk og følgene av den, vil tvinge Nixon til tilbaketreking fra Indokina.

NIXON MÅ REISE TIL KINA

Folkerepublikken Kina har hele tida konsekvent avslørt den amerikanske imperialismen, støttet de undertrykte folk og nasjoners kamp mot deres fremste fiende og ført fram et riktig linje for å bekjempe denne fienden. Dette har gitt Kina en sentral plass hos folk over hele verden. I sin trengte stilling er Nixon derfor tvunget til å be om å få komme til Folkerepublikken. Nixon håper selvsagt at han skal kunne forhandle seg til en fordelaktig fred i Indokina, godkjenning av sin to-Kina linje osv. Men han vil nok fort oppdage sannheten i Stewart Alsops uttalelse i Newsweek: »...erfaringene fra etterkrigstiden viser at det alltid er feil å anta at kommunister, enten av Moskva, Hanoi eller Peking variantene, ikke mener nøyaktig det de sier. Det Peking-kommunistene nå sier er helt utvetydig. De vil gjøre en handel med Nixon dersom de amerikanske imperialistene vil overgi Taiwan til Peking og Saigon til Hanoi og så dra til helvete ut av Asia. Ikke ellers.» Nixon vil derfor ikke oppnå noe annet enn å anerkjenne Folkerepublikken, og lide nederlag for sin to-Kina linje.

TO MULIGHETER

Krigen i Indo-Kina vil avgjøres på slagmarken i Vietnam, Laos og Kambodsja. Der har den velutrustede amerikanske hæren lidd nederlag. Den økonomiske krisa og opinionen mot krigen gjør det umulig for Nixon å bruke flere amerikanske soldater. De hærene USA bygde opp av vietnamesiske, laotiske og kambodsjanske soldater har i avgjørende slag vist seg ute av stand til å bekjempe sitt eget folk. Aksjonene i Laos og Kambodsja i vår beviste til fulle hvilket

NGVE

negativt eller uteblir, går vi til 2-timers streik fredag 17. september. Torsdag 16/9 hadde vi ennå ikke fått noe svar fra departementet, men vi hadde likevel fått vite at det vil ta opp saken til høsten 1972! Dette ble på allmannamøte betraktet som et *absolutt* negativt svar, og ved skriftlig avstemning vedtok 370 mot 74 å gå til streik.

Streiken var 100 % effektiv, og det var stor oppslutning om streikemøtet; elevene står fremdeles fast på kravet om en skikkelig kompensasjon:

KAMPEN ER IKKE SLUTT ENNÅ!

Denne kampen angår ikke bare elevene på Ringve. Begrunnelsen fra departementet for ikke å gi mer enn 150 kroner var at «det blir dyrere og dyrere også for elever ved ordinære gymnas å gå på skole». Altså – de bruker den allmenne økonomiske forverringa som argument for å nekte å innfri våre krav! Denne forverringa må stoppes, og den beste måten å gjøre det på, er å reise kampen ut fra den konkrete situasjon ved hver enkelt skole. Derfor virker kampen på Ringve også som et ledd i kampen mot den økonomiske forverringa som rammer *all* ungdom under utdanning.

Forutsetningene for at kampen på Ringve kan seire, er at det legges et massivt press på departementet. Dette krever oppslutning fra langt flere enn bare Ringve-elevene sjøl – det er viktig at andre skoler viser sin solidaritet ved å sende støtteklæringer, gjennomføre sympatiaksjoner o.l.

FELLES KAMP FOR FELLES SAK!
Ringve-elev

Hvorfor ANTI-EEC OG DYRTID-KOMITEER på skolene?

Vi leste artikkelen om EEC-arbeidet på forsida av siste nummer av RG og undret oss litt. Om skoleelevens innsats i kampen mot EEC sto det: »Bare ei gruppe har holdt seg i ro: Skoleelevene.

»For det første: I følge Arbeiderkomiteenes analyse er rasjonalisering i skolen et utslag av den økonomiske politikk som staten fører – dyrtida er et annet utslag. Skoleelevene har reist kampen mot rasjonalisering, vi har streiket og gått til boikott. Vi har med andre ord reist kampen mot et EEC forberedende tiltak og derved bidratt mye til kampen mot EEC. For det andre: Svært mange steder har skoleelevene vært meget aktive i EEC-arbeidet i distriktene – sånn har vi også bidratt mye i kampen mot EEC. Vi er imidlertid enige i at det organiserte EEC-arbeidet på skolene *må* komme bedre i gang.

Vi synes at artikkelen forklarte litt dårlig hvorfor det er nødvendig å starte AKMED på skolene. Vi håper vi kan klare opp ved å fortelle om våre erfaringer. Vi var ei stor gruppe EEC-motstandere på skolen, medlemmer av FB, medlemmer av AKMED og uorgani-

serte folk. Vi hadde mange studiesirkler gående. Vi hadde ikke organisert en AKMED. Et av medlemmene av AKMED foreslo at vi skulle organisere oss. Noen protesterte og sa: »Da vil vi støtte andre EEC-motstandere fra oss, dessuten går EEC-arbeidet på skolen så bra at det er vel ikke nødvendig å danne en AKMED.» Vi diskuterte dette grundig og kom fram til at de som hevdet dette, tok feil. For det første undervurderte de behovet for fast organisering av kampen, de forsto ikke at for å drive EEC-motstanden framover på skolen må vi jobbe systematisk, legge planer og oppsummere. For det andre jobber Arbeiderkomiteen for å oppnå størst mulig enhet i EEC-arbeidet, trekke flest mulig med i arbeidet, jobbe

sammen med medlemmer av FB og uorganiserte i studiesirkler og aksjoner.

Skulle vi ha kamp mot rasjonalisering inn i grunnlaget for AKMED på skolen? Vi kom fram til at vi ikke skulle det. Sammenhengen mellom EEC og rasjonaliseringa er ikke forklart godt nok ennå, det ville derfor være galt å kreve at folk skulle se sammenhengen mellom rasjonalisering og EEC for å kunne organisere seg. Derfor bestemte vi at vi skulle stifte AKMED på skolen. Vår oppgave måtte nettopp bli å forklare sammenhengen mellom EEC, dyrtid og rasjonalisering for elevene på skolen.

Skoleelever.

reformgymnas et møte med departementet. Ingen ansvarlig politiker var til stede, og vi fikk ikke noe konkret svar. Kravet vårt var:

FULL KOMPENSASJON FOR MER-UTGIFTENE VED REFORM-GYMNASENE! og vi satte svarfrist til 15. september.

Representantene la i Oslo opp en linje for videre aksjoner: Hvis svaret blir



Fra streiken på Ringve i Trondheim.

IG NIXON UT

ynkelig redskap Saigon-armeen er for USA-imperialismens interesser. Uten en desperat opptrapping av krigen, er det ikke mulig for Nixon å vinne noen seier i Indokina. Uthaling av krigen for å bygge opp en slagkraftig Saigon-arme betinger at frigjøringsfrontene ikke foretar seg noe for dermed å gi Nixon-Saigon mulighet til å komme til krefter igjen, men alle vet at dette ikke skjer. Det vietnamesiske folks linje er: »Så lenge det finnes en eneste angriper igjen i vårt land, må vi kjempe videre for å tilintetgjøre ham», (Ho Chi Minh 1968). Derfor finnes det i dag bare to muligheter, enten desperat amerikansk opptrapping av krigen eller fullstendig tilbaketrekning fra Indokina. Men bare en fortsatt sterkere folkeopinion vil gjøre det første alternativet politisk umulig. Ansvar ligger på oss for å gjøre »USA ut av Indokina» til en realitet. Denne parolen er derfor hovedparolen i høstens Vietnam-uke 18-24. okt. Den beste

måten å virkeliggjøre denne parolen på, er å starte diskusjoner der du er, få vedtatt uttalelser i skoleklasser, på allmannamøter og i fagforeninga. Delta i den lokale FNL-gruppa der den finnes, eller skriv til Solidaritetskomiteen for

Vietnam og start salg av For Vietnam og innsamling til Frigjøringsfondet.

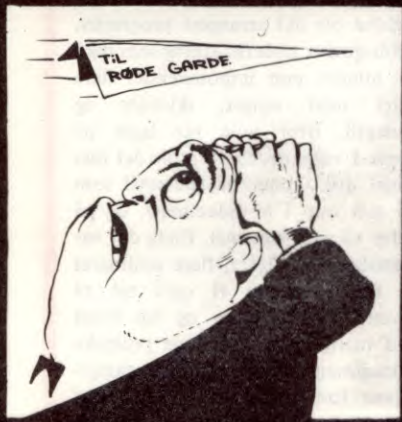
REIS EN BRED FOLKEOPINION FOR PAROLEN »USA UT AV INDO-KINA»!

STØTT PRRs 7-PUNKTSFORSLAG!



Mamma, vi vil hjem!

DEBATT & BREV



Vi har fått et lesebrev fra en lærer. Brevet inneholder en del kritikk av Røde Garde nr. 5 som vi synes er god, og som vi skal diskutere mer i redaksjonen. Vi trykker bare den siste delen av brevet her på grunn av plassmangel. Læreren tar opp en sak som det foreløpig er ganske lang vei igjen før kan bli løst, nemlig å utvikle enheten mellom lærere og elever. Det betyr ikke at vi skal sitte med hendene i fanget og vente på at enheten kommer, tvært imot at vi må jobbe iherdig for å oppnå denne enheten. En del steder har de kommet ganske langt, andre er det så vidt begynt eller det er knapt nok tatt opp. Vi skal prøve å skrive om erfaringer med dette i *nummer* som kommer.

Red.

Det er viktig at lærere og elever samarbeider, at de fører en enhetlig kamp mot verre arbeidskår. Vi har felles interesser, men vi blir lett offer for de snarer som »systemet» legger ut for å splitte oss. Fra lærernes side arter det seg slik: På forhånd har de en positiv innstilling til elevene. Mange av dem ser for eksempel at karaktersystemet legger et hardt press på elevene, og at det spesielt kvekker de »svake» elevene. Og likevel – etter en del undervisningstimer med bråk og uro i klassen, glemmer læreren den innstillingen han startet opp med. I en diskusjon vil han nok hevde at han er positivt innstilt til elevene, men i praksis blir elevene noen vesener som gjør livet utrivelig for ham, som ødelegger arbeidsforholdene. Svært lett utvikles direkte fiendtlig holdning til elevene.

På den annen side. For elevene er lærerne skolesystemets talsmann. Det er han som kommer med lærebøker og pensum, som gir normerte og unormerte prøver, som setter karaktermerkelapper på de produkter han sender ut på markedet. Elevenes misnøye rammer læreren, og den rammer de lærere som er minst autoritære.

Det er lett å se at dette skader den kamp lærere og elever må føre mot nye rasjonaliseringsframsjott, som vil gi enda større grobunn for fiendtlige holdninger. Mitt ønske er altså at Røde Garde tar opp forholdet lærer/elever. Få fram hva enkelte lærere og elever mener om dette. Vi har felles interesser, oppgaven nå er å legge grunnlaget for en virkelig enhetlig kamp.

Lærer.

UNGDOM I INDUSTRIEN

I si analyse av klassene i det kinesiske samfunnet seier formann Mao: »Industri-proletariatet er den ledende kraften i vår revolusjon». Dette er ei revolusjonær sanning som gjeld også i vårt samfunn i dag.

Det har skjedd store endringer i positiv lei med Røde Garde. Særlig det siste nummeret (nr. 5) var særs viktig for å gjøre det til eit godt ungdomsblad. Men det er ein ting som manglar. Det går i dag store ungdomsmassar i industrien, som lærlingar og på yrkesskolen som ikke vert dekket av Røde Garde i det heile tatt. Dette er ungdommar som er særs hardt ramma av låge løner og hard utnytting på arbeid som dei ikkje skal ha. Vi veit t. d. at lærlingar må gjøre ekstra jobber som faglærte arbeidarar skulle gjort, for lærlingeløn. Dette gruppen er så vidt eg har funne ut, ikkje dekket av Røde Garde i det heile tatt.

LA RØDE GARDE BLI EI AVIS OGSÅ FOR UNGDOMMEN I INDUSTRIEN!

W. K.

Det stemmer ikke helt at vi ikke har skrevet om lærlinger og yrkesskoleelever, du kan se i Røde Garde nr. 3/70, 4/70 og 3/71. Men, det er klart at vi ikke har greid å ta opp denne ungdommens interesser godt nok til nå. Dette er en feil som vi vil rette på, men til det trenger vi hjelp fra leserne. Send inn rapporter o. l. til avisa, for på dette området har vi færre erfaringer å bygge på enn f. eks. fra kampene fra de andre skoleslagene.

Red.

RESULTATET FRA DEN FØRSTE EEC-AVSTEMNINGEN PÅ SKOLENE

På gymnaset i Svolvær arrangerte de EEC-avstemning i anti-EEC-uka 13-19 september. Avstemningen kom i stand ved at medlemmer av Arbeiderkomiteen tok initiativet i sine klasser og fikk andre elever og enkelte lærere til å hjelpe seg med å få med de andre klassene. Avstemningen ble ordnet klassevis, og avstemningsgrunnlaget var ja eller nei til fullt medlemskap i EEC.

Resultat:
11 ville ikke stemme.
Av de 140 som stemte, var
92 mot
20 for
28 visste ikke
Altså, 66 % mot, 14 % for, 20 % visste ikke.
Dette er en av måtene som ungdommen kan vise sin EEC-motstand på. Få i stand EEC-avstemning på din skole også, send resultatet til Røde Garde.

NY GRUNNSIRKEL



GRUNNSIRKEL
I
MARXISMEN - LENINISMEN
MAO TSETUNGS TENKNING

OKTOBER - HØSTEN 1971

I løpet av våren har kampene på skolene og blant ungdommen ellers utviklet seg raskt. Det er ingen tilfeldighet at vi samtidig ser at flere og flere ungdommer er interessert i å delta i studier i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. På studiemøtene blir det lagt hovedvekt på å løse problemer deltakerne har på skolen eller jobben sin, og det gjør at de blir bedre istand til å drive politisk arbeid, får med seg flere folk, samtidig som man lærer teorien ved å bruke den i praksis.

For å gi flest mulig ungdommer anledning til å delta i studiesirklene, har vi laget en ny grunnsirkel-plan som er

kortere og enklere enn den gamle. Sirkelen er på 6 møter, og grunnlitteraturen er forkortet til det mest vesentlige. På et eget møte blir ungdommens spesielle situasjon tatt opp, sammen med spørsmålet om hvilke krav vi må stille til et kommunistisk ungdomsforbund.

Ta kontakt med marxist-leninister på steder der du bor, eller Røde Gardes redaksjon, hvis du er interessert i å være med i studier! Studieplan og materialet kan du bestille fra Klassekampens distribusjon, 'boks 6179 Etterstad, Oslo 6. STUDER OG ANVEND MARXISMEN-LENINISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING!

Grunnsirkelen med tilleggs litteratur koster kr. 25,-.

BREV TIL RØDE GARDE

Røde Garde kommer ut med 10 nummer i året. Abonnementsprisen er kr. 7 pr. år. Brev og innlegg må være hos redaksjonen innen den 20. i hver måned for å kunne komme med i avisa som kommer ut rundt den 10. i neste måned. Redaktør og ansvarlig utgiver: Arne Bråten.

Avisa er trykt i offset hos A/S Duplotrykk, Oslo 1971.

Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid
Postboks 3829, Ullevål Hageby,
Oslo 8. Postgiro 20 88 77

FRITT PALESTINA
Organ for Palestinakomiteen i Norge. Postboks 107 Blindern, Oslo 3. Støtteabonnement kr. 20.-. Postgirokonto 20 90 85.

Bestill materialet mot oppkrav fra:
Forlaget Oktober
Postboks 6184 Etterstad
Oslo 6
Postgirokonto 20 96 78

For Vietnam
Utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Boks 558 Sentrum, Oslo 1. Årsabonnement kr. 15.-. Postgiro 20 83 13.

RØDE GARDE

Organ for Sosialistisk Ungdomsforbund (Marxist-leninistene).

Ekspedisjonsadresse: Røde Garde, c/o Klassekampens distribusjon, Postboks 6179 Etterstad, Oslo 6.

adresse:

RAPPORT &

KOMMENTAR

OPERASJON DAGSVERK

ENHET I KAMPEN MOT EEC

I siste nummer av MLFs blad, Røde Fane, står en artikkel om «Politiske retningslinjer i kampen mot EEC og dyrtid». Denne artikkelen er interessant fordi den viser at enkelte kamerater i Marxist-leninistisk front (MLF) har et helt annet syn på kampen mot EEC enn det resten av ml-bevegelsen har. Uenighetene kommer tydelig fram når det gjelder forholdet til Folkebevegelsen og i synet på småborgerskapet.

MAGERT

VALGRESULTAT

Etter valget er det kommet mange slags forklaringer på resultatet. Valgdeltakelsen var svært lav, bare 71,6%. Dette blir i borgerlige aviser forklart med at folk er sløve, klarer ikke å ta standpunkt, mangler politisk interesse, og det har ikke vært noen store saker å ta stilling til. Den politiske interessen er høyere i dag enn på lenge. Vi er vitne til et oppsving i folkets kamp mot monopolkapital og imperialisme. Valgresultatet gjenspeiler den økte interessen, det er ingen allmenn tilbakegang for alle partier, men tvertimot store svingninger. Vi tror folk flest reagerer mot høyere skatter og avgifter, stadig stigende priser, bolignød og tvangsflytting fra bygda til byen, og mot EEC. Folk begynner derfor å tvile på om de parlamentariske partiene og kommunestyrene er i stand til å gjøre

noe med dette.

Spørsmålet om EEC er i dag viktig for det arbeidende folk, og det er ikke så rart at det er EEC-tilhengerne som får tilbakeslag. SP har hatt stor framgang på grunn av sin anti-EEC holdning. SF og NKP kjørte seg sjøl opp som anti-EEC partier, for å profitere på EEC-motstanden i folket, men fikk bare ubetydelig framgang på landsbasis, på tross av den breie motstanden.

Valgresultatet viser også andre ting, men dette mener vi er det viktigste. Disse to punktene viser de glimrende mulighetene til å styrke folkets kamp, spesielt mot EEC, og det er ikke så mange som biter på den opportunistiske linja til SF/NKP-ledelsen om at en stemme på dem er en stemme mot EEC.

Artikkelen som er undertegnet av E.E., mener at det er høyreopportunistisk å gå inn i FB på det nåværende tidspunkt, at det vil føre til at ml-erne underkaster seg en småborgerlig ledelse, og at dette vil føre til at vi tilslører motsigelsene mellom oss og FB-ledelsen for de vanlige medlemmene i FB. Det er nå ganske lenge siden ml-erne begynte å jobbe i FB, og hva viser erfaringene vi har fått i denne tida? Erfaringene viser at de kamerater i MLF som mener det E.E. påstår, tar håpløst feil. Et konkret eksempel fra et FB-medlemsmøte viser at motsigelsene så langt i fra ble «tilslørt». Det utviklet seg virkelig bra diskusjoner om EEC-arbeidet fra første stund. Ledelsen påsto at medlemsmøtene i FB bare skulle ha til oppgave å velge styre i lokallagene, og ellers ikke diskutere noe som helst. Medlemmenes oppgave besto i å dele ut FB-materiale, føre ut den linja som FB-ledelsen sentralt hadde lagt opp til på stands osv. Dette ble da blankt avvist av medlemmene som lurte på hvor det da ble av demokratiet i bevegelsen. De fleste medlemmene mente også at et samarbeid både med ml-ere og Arbeiderkomiteen på konkrete saker ville styrke anti-EEC-arbeidet.

Altså, Røde Fane undervurderer FBs medlemmer ved å tro at de ikke er i stand til å komme fram til riktige linjer i kampen mot EEC, samtidig som de kameratene det gjelder undervurderer marxist-leninistenes evne til å samarbeide med andre og deres evne til å være enhetsfronten kommunister innenfor en enhetsfront for å drive fronten framover.

HVA VIL VI I FOLKEBEVEGELSEN?

Vi går ikke inn for å splitte ut Haugestad og ledelsen eller for å trekke noen medlemmer ut av FB. Vi går inn for å øke lokallagene aktivitet og utvikle det politiske grunnlaget ved å føre fram dyrtidlinja i diskusjonene. Vi vil arbeide

for å utvikle FB til en slagkraftig anti-imperialistisk organisasjon. Vi vil be folk bli med i Arbeiderkomiteen, uten å gå ut av FB, og vi vil oppfordre medlemmer av Arbeiderkomiteen til å melde seg inn i FB.

Nå for tida vil det viktigste være å kjempe for at FB også går inn for å stille krav til folkeavstemningen om at avstemningsgrunnlaget skal være ja eller nei til fullt medlemskap. At FB avviser forlovelsespakten, og får forståelse for at folkelige aksjoner er det eneste som kan avvise forlovelsespakten og få gjennom kravet til folkeavstemningen. Samtidig vil vi arbeide energisk for å utvikle samarbeidet lokalt mellom FB og Arbeiderkomiteen på felles arrangementer for at de skal få størst tyngde.

HVA MED SMÅBORGERSKAPET?

Røde Fane påstår at småborgerskapet er reaksjonært, at det bare kjemper for å beholde sine privilegier og bevare kapitalismen. Men ser vi på småborgerskapet er det ikke mye privilegier over det. Store deler av småborgerskapet kjemper en forsvarskamp mot monopolkapitalens forsøk på å rasjonalisere og utslette næringer som jordbruk og småfiske. Disse gruppene er stort sett nedsyttet i gjeld og må betale beinharder renter og avdrag til monopolkapitalens banker. Vi mener at den linja Røde Fane fører fram, bare sprer forvirring om bøndernes og fiskernes stilling, de rakker ned på dem, og ser ikke hvilken god innsats disse gruppene gjør i kampen mot EEC.

Røde Fane skiller ikke mellom venn og fiende og vil bare ha en enhetsfront med «de reineste røde». Skulle vi følge denne linja, ville det føre oss rett til Brussel.

Kamerater, avvist all sekterisme, bygg ut samarbeidet med alle EEC-motstandere, foren alle krefter som lar seg forene i kampen mot EEC.

FRAM FOR POLITISK MILITÆRTJENESTE!

I forrige nummer av Røde Garde ble den økende motstanden mot militærvesenet trukket fram, noe som er en naturlig følge av at vår NATO-allianse stadig tydeligere avslører seg som monopolkapitalens redskap mot folkene i medlemslandene. Et viktig spørsmål for alle motstandere av militæret blir hvordan dette «forsvaret» best kan bekjempes.

Selv om nektingen øker, går det store flertall inn og gjør sin tjeneste. Betyr dette at det store flertall støtter opp om militæret? Våre erfaringer fra moene viser det motsatte. Der det er undertrykking er det motstand. Det gir seg forskjellige utslag. Fra bajonettkastning i veggene og skyting med løskrutt på brakka til bevisst politisk kamp. Selv om motstanden ofte ikke er så bevisst, er den utbredt. Vår oppgave er selvfølgelig å gjøre denne utbredte motstanden til en bevisst politisk kamp.

HVORDAN JOBBE POLITISK I MILITÆRET?

Vi har forsøkt å samle folk i gruppediskusjoner om militærvesenet, til diskusjoner om den største truselen mot det norske folk i øyeblikket – EEC, og til aktive studier i marxismen-leninismen. Det viser seg at de menige er veldig

interessert i dette, og spesielt mens de er inne til tjeneste. En som tidligere var blitt spurt om han ville bli med på studiesirkel, avsto det. Da han senere kom inn i militæret, ble han straks med. Hvorfor? Det kan ha mange årsaker, men vi tror den viktigste er at motsigelsene er skjerpet – han skjønnte klarere at noe måtte gjøres.

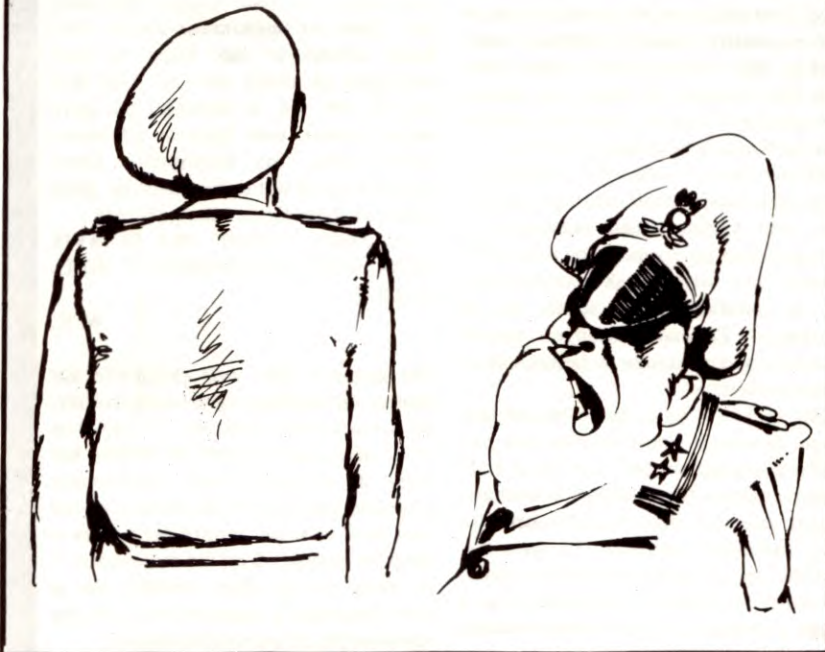
Fordelene på moene framfor alle andre steder er at soldatene lever sammen hele døgnet og følgelig får en helt annen kontakt med hverandre enn f.eks. skoleelever.

Arbeidet må selvfølgelig i all hovedsak drives illegalt, men erfaringene hittil viser at dette ikke byr på store problemer. Det skal mye til for at en soldat angir deg for ulovlig politisk virksomhet.

I forsvaret er brakkesjuken (dvs. soving på brakka hele ettermiddagen, sløv tankegang, avtagende ordforråd) et problem. Dette er et uttrykk for resignasjon som bare hemmer motstanden mot systemet. Ved aktiv innsats kan vi langt på vei bli kvitt denne sjukdommen.

Som konklusjon vil vi si at «forsvaret» er et bra sted å arbeide politisk der mye kan oppnås. Men det forutsetter at progressiv ungdom går ut blant de andre soldatene og utvikler motstanden til å bli målretta, politisk kamp. Forsvaret kan bare bekjempes innenfra, ikke ved at progressive isolerer seg ved å nekte.

JASSÅ, DU SYNES IKKE
DET ER DEMOKRATI I
FORSVARET, HVA?
VEL - HVORDAN LIKER
DU DEG I KAKEBUA, HVA?



På NGS's landsmøte i vinter ble det vedtatt at Operasjon Dagsverk i år skulle brukes til å samle inn penger til frigjøringsbevegelsene i de portugisiske koloniene Angola og Mozambique. Tidligere år har Operasjon Dagsverk gått til såkalte «humanitære» formål. I slike tilfelle har pengene ikke kommet folket til gode, men undertrykkerklassen. Annledes er det i år, pengene skal brukes til støtte i den kampen folket der nede fører.

Vedtaket om Operasjon Dagsverk er et tegn som viser at NGS utvikler seg i riktig retning, at den begynner å marsjere i takt med gymnasiastene. Vi håper at dette fortsetter slik at vi neste år kan samle inn penger til FNL gjennom Operasjon Dagsverk. Det er i Vietnam brennpunktet i kampen mot imperialismen står.

Likevel vil SUF(ml) oppfordre alle progressive skoleelever i år til å ta aktivt del i Operasjon Dagsverk. Bruk dagen til å gå ut og diskutere med folk. Resultatet av dagen må bli: mange penger til kampen i de portugisiske koloniene – flere folk med i aktivt anti-imperialistisk arbeid.

FRA SOMMERLEIRENE

Rød Front-leirene i sommer var et viktig gjennombrudd for den revolusjonære og progressive bevegelsen i Norge. 1500 deltok på disse leirene, og mange fikk den første nærmere kontakten med ml-bevegelsens politiske linjer.

På en leir sitter en jo ikke hele tida og prater politikk. Med 1000 folk som på Østlands/Sørlands-leiren, trengs organisering og arbeidsdeling for å få det hele til å gå. Leirene var organisert etter den demokratiske sentralismens prinsipp. Den gamle historien som de fleste vel har hørt om at «kommunistenes sentralisme kveler alt demokratisk liv og initiativ» viste seg i praksis som den reaksjonære løgn den er. For her «blomstret» det virkelig. Problemer som oppsto på leiren, f.eks. med barnepasset og helsetjenesten, ble tatt opp til grundig diskusjon i gruppene slik at alle kunne være med på å løse dem. Andre eksempler er den enormt stigende utviklinga i kulturen og veggvisdebatten. På avslutningskvelden ble det arrangert progressiv, revolusjonær underholdning som ikke var mindre enn imponerende: flere timer med sanger, skjetsjer og skuespill, hvor mye var laget på leiren. I veggvisdebatten ble det ført livlige diskusjoner på spørsmål som ble tatt opp i hovedemnene, og på andre viktige spørsmål. Enda det var sportslige aktiviteter, flere seminarer og filmer, hadde vi også tid til uformelle diskusjoner og bli kjent med mange nye folk. I de politiske diskusjonene ble det enhet i retningslinjene for kampen mot EEC, lagt fram i parolen: «Foren alle som lar seg forene». Vi tok opp spørsmål i ml-bevegelsens politikk, som hvorfor og hvordan lage et kommunistisk arbeiderparti og nødvendigheten av væpnet revolusjon. Ikke alle spørsmål ble løst, men langt fler skjønnte hva ml-erne mener med nødvendigheten av væpnet revolusjon og hvorfor vi boikottet kommunevalget. Resultatene av sommerleiren har alltid vært politiske framganger, men i år var framgangen rett og slett «svær». Et sterkt politisk og kameratslig miljø utviklet seg. Slik ble Rød-Front-leirene et godt eksempel på hva 1500 progressive og revolusjonære kan utrette. Og hva kan da ikke skjje når vi blir enda fler?